

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

น้ำพริกหนุ่มเป็นอาหารพื้นบ้านที่ขึ้นชื่ออย่างหนึ่งของจังหวัดเชียงใหม่ นิยมซื้อขายเป็นของฝาก จนกลายเป็นสัญลักษณ์ของเมืองเชียงใหม่ไปโดยปริยาย จากการสำรวจปริมาณการขายน้ำพริกหนุ่มจากตลาดในจังหวัดเชียงใหม่ 6 แห่ง คือ ตลาดวโรรส ต้นพยอม ศิริวัฒนา สันป่าบ่อ รวมโชค และตลาดหนองหอย อุบลฯ ในช่วง 30-300 กิโลกรัมต่อวันต่อตลาด และราคาขายประมาณ 100-130 บาทต่อกิโลกรัม โดยในช่วงเทศกาลปีใหม่การขายจะเพิ่มขึ้น จากความนิยมในการบริโภคและซื้อขายเป็นของฝากทำให้เกิดการผลิตกันอย่างกว้างขวาง ทั้งผู้ผลิตที่ดำเนินการในรูปบริษัทมีการผลิตเป็นอุดสาಹกรรมและในลักษณะของผู้ประกอบการรายย่อย หรืออุดสาหกรรมในครัวเรือน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการผลิตหลายประการ คือสถานที่ผลิตตั้งแต่แคบและขาดการจัดการที่ดี เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ไม่มีมาตรฐาน ขาดความเข้าใจในการใช้สารเคมี การสุขาภิบาล ทำให้เกิดการปนเปื้อนของจุลินทรีย์จากทั้งวัตถุอุดิบและกระบวนการผลิตที่ไม่ถูกวิธี นอกจากราคาที่ต้องสูงกว่ามาตรฐานแล้ว ต้องเสียค่าจัดส่งสินค้าที่สูงกว่ามาตรฐาน แต่ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายมักให้ข้อมูลแก่ผู้ซื้อว่าสามารถเก็บได้นานหลายอาทิตย์ ขณะนี้จึงคาดว่ามีผู้ผลิตบางรายที่ใส่สารเคมีเพื่อยืดอายุการเก็บให้นานขึ้น ซึ่งผู้ผลิตส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้วัตถุกันเสีย ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภคเนื่องจากมักใช้วัตถุกันเสียในปริมาณที่มากเกินพอเสมอ

จากปัญหาดังกล่าว ทำให้ผลิตภัณฑ์อาหารจากชุมชนขาดมาตรฐานทางด้านคุณภาพและความปลอดภัย รัฐบาลจึงสนับสนุนให้โรงงานด้านอาหารมีความสามารถในการผลิตอาหารปลอดภัย และกำหนดมาตรฐานคุณภาพศาสตร์ให้ประเทศไทยเป็นครั้งแรกของโลก ซึ่งได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “สร้างความมั่นคงให้ผู้ผลิต สร้างคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้บริโภค” เน้นการผลิตที่ปลอดภัยด้วยมาตรฐานที่เท่าเทียมกันทั้งการผลิตเพื่อผู้บริโภคภายในประเทศ และเพื่อการส่งออก มีเป้าหมายให้ประชาชนได้บริโภคอาหารที่ปลอดภัย ครอบคลุมอาหารสด อาหารแปรรูปและอาหารสำเร็จรูป โดยกำหนดให้สถานผลิตอาหารทุกแห่งต้องผ่านหลักเกณฑ์การผลิตที่ดี หรือ จีเอ็มพี (Good Manufacturing Practice; GMP) เพื่อให้เกิดความมั่นใจในความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์อาหาร รวมทั้งเพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก (กระทรวงสาธารณสุข, 2547) นอกจากนี้จีเอ็มพียังเป็นระบบพื้นฐานสำคัญสำหรับการจัดทำระบบประกันคุณภาพ

(Hazard Analysis and Critical Control Point; HACCP) ซึ่งเป็นระบบที่ใช้ระบุอันตรายและ
อุบัติเหตุที่ต้องควบคุมอีกด้วย (สุวิมล, 2547)

ดังนี้ผู้วิจัยจึงต้องการปรับปรุงมาตรฐานการผลิตน้ำพริกหնุ่มโดยนำหลักที่เข้มพิม่าประยุกต์
ใช้เพื่อเป็นแนวทางที่ดีในการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย เพื่อให้ผลิตภัณฑ์น้ำพริกหนุ่มมี
มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณภาพทางชลชีววิทยาและเคมีของน้ำพริกหนุ่มที่วางแผนภายในห้องทดลอง
2. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำระบบจีเอ็มพีในการผลิตน้ำพริกหนุ่มของผู้ผลิตน้ำพริก
หนุ่มรายย่อยในจังหวัดเชียงใหม่

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทราบสถานการณ์ปัจจุบัน อุปสรรค ความสามารถและความพร้อมของสถานประกอบการ
ในการนำหลักเกณฑ์ที่เข้มพิม่าใช้ในการผลิตน้ำพริกหนุ่ม
2. ทำให้ผู้ประกอบการน้ำพริกหนุ่ม มีความรู้เกี่ยวกับจีเอ็มพีและสามารถผลิตน้ำพริกหนุ่ม^{ที่ได้มาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุข หรือมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน}
3. ทำให้ผลิตภัณฑ์น้ำพริกหนุ่มของจังหวัดเชียงใหม่ ได้มาตรฐานตามหลักที่เข้มพีและเป็นที่
ยอมรับของผู้บริโภคมากขึ้น
4. สามารถนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในการจัดทำระบบจีเอ็มพี สำหรับอุดสาಹกรรมอาหาร
สำเร็จรูปประเภทอื่น

1.4 ขอบเขตงานวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาคุณภาพทางชลชีววิทยา และทางเคมีของน้ำพริกหนุ่มที่วางแผน
ภายในห้องทดลอง โดยสุ่มตัวอย่างน้ำพริกหนุ่มจากผู้ประกอบการจากคลาดในจังหวัดเชียงใหม่ 6 แห่ง<sup>รวมทั้งสิ้น 34 รายๆ ละ 2 ครั้ง ทำการตรวจวิเคราะห์ เชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมด เชื้อเยื่อสต์และรา Coliform bacteria Escherichia coli และ ตรวจหาปริมาณวัตถุกันเสียโดยเครื่องไฮดรอนิกาฟชันดิคของเหลวประสิทธิภาพสูง (High Performance Liquid Chromatography; HPLC)<sup>จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ความรู้ด้านสุขลักษณะที่ดีในการผลิตแก่ผู้ประกอบการผลิตน้ำพริก
หนุ่ม ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในกระบวนการผลิตที่ไม่ได้มาตรฐานตามหลักเกณฑ์ของจีเอ็มพี
พร้อมทั้งประเมินผลการดำเนินงานหลังจากการแก้ไขดูคุณภาพร่อง โดยสุ่มตัวอย่างผลิตภัณฑ์น้ำพริก</sup></sup>

หนุ่มสัปดาห์ละ 1 ครั้งเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ เพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงด้านสุขลักษณะ
และการรักษามาตรฐานการผลิตโดยการตรวจคุณภาพทางวิเคราะห์ทางเคมี

อิชสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved